

ВІД УПОРЯДНИКІВ

Матеріали 130-го випуску «Наукового вісника Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського» присвячені ювілейним і пам'ятним датам. Це спонукає, по-перше, вкотре осягнути місце та роль певної творчої особистості в історії світової музики; по-друге, дає змогу поєднати в одній збірці статті про композиторів, які належать до різних композиторських шкіл і, по-третє, збагатити тематику «Вісника...», не обмежуючись дослідженням виключно академічних жанрів чи практик. Тому на сторінках цього видання вміщено статті про Людвіга ван Бетховена і Модеста Мусоргського, Моріса Равеля і Семюела Барбера, Михайла Кречка і Сергія Юшкевича, Борислава Стронька і Віктора Морозова.

Добре відомі митці й досконально досліджені твори постають перед читачем у новому, сучасному висвітленні внаслідок зміни наукової оптики, звернення до сучасних виконавських інтерпретацій і виявлення нових змістовних контекстів. У результаті обсяг знань про музику класиків збагачується, а розуміння їх творчості поглиблюється, насамперед, завдяки *інтенсифікації* наукового пошуку, зокрема у статтях Валерії Жаркової, Ольги Соломонової, Аделіни Єфіменко, Олени Антонової. Упевнені, що застосовані шляхи і методологічні прийоми набудуть продовження в їхніх подальших працях, у дослідженнях учнів і послідовників.

Поряд із таким, інтенсивним шляхом збільшення музикознавчого поля, бачимо й інший — *екстенсивний*. Він характеризується розширенням тематично-проблемного спектру досліджень, зверненням до феноменів, які донедавна з тих чи інших причин не привертали належної уваги. Важливо підкреслити, що тут є тексти, автори яких зосереджуються на проблемах практично не дослідженої українськими вченими музичної інфраструктури (Ганна Різаєва, Олена Пономаренко), звертаються до творів, які ще не отримали аналітичних інтерпретацій у вітчизняному музикознавстві (Світлана Постовойтова, Євген Дашак, Іванна Олійник), фокусуються на сферах діяльності українських митців (Катерина Підпорінова, Анжела Масленнікова). Саме введення в музикознавчий обіг нових об'єктів та чи не перше їх наукове осмислення становить основну евристичну цінність цих статей. Культивування такого напряму досліджень — необхідна умова еволюції сучасного українського музикознавства.

Нарешті, з поточного випуску редколегія «Наукового вісника» розпочинає нову рубрику — критико-бібліографічні огляди — статтею Бенедетти Сальєтті, точніше, її своєрідним авторевю до чвертьтисячолітньої річниці Людвіга ван Бетховена.

Процес пізнання безкінечний — автори «Наукового вісника» вкотре переконаються у цьому.

**Валентина Редя
Юрій Чекан**